

ACTA

číslo: 2

12. února 2017

PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

ZPRAVODAJ ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI V JINDŘICHOVĚ HRADCI

Z farního diáře

Den	Datum	Hodina	
Neděle	12.2.	9.30 18.00	6. neděle v mezidobí Proboštský chrám - mše svatá se zaměřením pro rodiny s dětmi Klášterní kostel - mše svatá
Pondělí	13.2.	7.30	Kaple na proboštství - mše svatá
Středa	15.2.	18.00	Nezávazná památka blahoslaveného Bedřicha Bachsteina a druhů, pražských františkánských mučedníků Proboštský chrám - mše svatá
Čtvrtek	16.2.	17.00 18.00 20.00	Klášterní kostel - výstav Nejsvětější svátosti, adorace Klášterní kostel - mše svatá Kino Střelnice – film „Mlčení“ Není večerní setkání mužů na faře.
Pátek	17.2.	18.00 18.30 18.30	Proboštský chrám - mše svatá Kaple na proboštství - modlitby matek Setkání nejen s kytarou – farní kavárnička
Sobota	18.2.	9.00 12.30 17.00 18.00	Domov seniorů v Otíně - pastorační návštěva <i>Od klášterního kostela sv. Kateřiny odejde pěší procesí do Horní Pěny, rodiště Bedřicha Bachsteina tam bude poutní mše svatá k oslavě blahoslavených františkánů Bedřicha Bachsteina a druhů – více informací na plakátu</i> Proboštský chrám - mše svatá s nedělní platností Farní kavárnička - zkouška chrámového sboru, noví zpěváci, přijďte - právě začínáme nacvičovat na Květnou neděli a velikonoční triduum.
Neděle	19.2.	9.30 18.00	7. neděle v mezidobí Proboštský chrám - mše svatá Klášterní kostel - mše svatá
Úterý	21.2.	15.30 18.00	Proboštství - sál v přízemí - setkání sekulárního řádu sv. Františka Klášterní kostel - mše svatá
Středa	22.2.	18.00	Svátek Stolce svatého apoštola Petra Proboštský chrám - mše svatá
Čtvrtek	23.2.		Pořad bohoslužeb jako 16.2.
Pátek	24.2.		Pořad bohoslužeb jako 17.2.
Sobota	25.2.	17.00 18.00	Proboštský chrám - mše svatá s nedělní platností Farní kavárnička - zkouška chrámového sboru
Neděle	26.2.	9.30 14.30 18.00	8. neděle v mezidobí Proboštský chrám - mše svatá Farní karneval pro nejmenší - kavárnička Klášterní kostel - mše svatá
Pondělí	27.2.	7.30	Kaple na proboštství - mše svatá
Středa	1.3.	18.00	Popeleční středa - den přísného postu Proboštský chrám - mše svatá, po kázání bude probíhat žehnání popela a udělování popelce
Čtvrtek	2.3.		Pořad bohoslužeb v klášterním kostele jako 16.2.
Pátek	3.3.	17.30 18.00 18.30	První pátek měsíce března, den zvláštní úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu (vzhledem k postní době nelze liturgicky slavit) Proboštský chrám – pobožnost křížové cesty Proboštský chrám – mše svatá Kaple na proboštství - modlitby matek
Sobota	4.3.	9.00 17.00	Domov seniorů v Otíně – pastorační návštěva Proboštský chrám - mše svatá s nedělní platností.
Neděle	5.3.	9.30 17.30 18.00	1. neděle postní Proboštský chrám - mše svatá se zaměřením pro rodiny s dětmi Klášterní kostel - pobožnost křížové cesty Klášterní kostel - mše svatá
Pondělí	6.3.	7.30	Kaple na proboštství - mše svatá
Středa	8.3.	17.30 18.00	Proboštský chrám – pobožnost křížové cesty Proboštský chrám - mše svatá
Čtvrtek	9.3.		Pořad bohoslužeb jako 16.2.
Pátek	10.3.		Pořad bohoslužeb jako 3.3.
Sobota	11.3.	18.00	Pořad bohoslužeb jako 18.2. Zkušebna v klášteře - zkouška chrámového sboru
Neděle	12.3.		2. neděle postní Pořad bohoslužeb jako 5.3.

Setkání nejen s kytarou

Zveme všechny, kteří si chtějí zazpívat písně z Hosany a jen tak si společně popovídat, do farní kavárničky v pátek 17. 2. po mši sv. Více informací na plakátku v kostele.

V neděli 19.2. při mších sv. se koná sbírka „Svatopetrský haléř“

Získané finanční prostředky jsou každoročně odesílány Svatému otci, aby mohl jménem celé církve přispívat ke zmírnění následků neštěstí, živelných katastrof, pomáhat obětem válek, uprchlíkům a lidem v nouzi.

Farní karneval pro nejmenší ☺

Těšíme se a zveme všechny malé děti a jejich rodiče v neděli 26. 2. ve 14.30 hod. do kavárničky na proboštství na karnevalové odpoledne plné her a zábavy.

Pozvání na Setkání varhaníků, hudebníků českobudějovické diecéze

S předstihem oznamujeme, že dne 25. 3. 2017 se uskuteční setkání varhaníků, hudebníků v katedrále sv. Mikuláše v Č. Budějovicích.

Postní TAMMÍM 2017

Seminaristé Arcibiskupského semináře v Praze již tradičně pořádají postní duchovní víkend TAMMÍM pro mladé muže. Během tohoto víkendu se více zaměří na téma Naděje. Účastníci budou mít příležitost vyslechnout zajímavé přednášky, ale především prožít víkend ve ztišení s Bohem. Skrze duchovní rozhovory, modlitbu i společenství budou moci prohloubit víru a načerpat ze setkání s Bohem do další životní cesty. TAMMÍM se bude konat v termínu 24. 3. - 26. 3. 2017. Více informací a možnost přihlášení na www.arcs.cuni.cz, případně u pana kaplana Jozefa.

Pobožnosti křížové cesty,

při kterých uvažujeme o umučení a smrti našeho Spasitele Ježíše Krista budou v postní době každý týden:
neděle - klášterní kostel (klášterní chodba) od 17.30 hodin, středa a pátek – proboštský chrám od 17.30 hodin

Pozvání do „farní kavárničky“

Spolek Hippolyt (www.hippolyt-jh.cz) Vás srdečně zve každou neděli po dopolední mši svaté do „farní kavárničky“ na proboštství.

Úmysly mší svatých od 13. února 2017 do 12. března 2017

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18.00 hodin

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

J – kostel sv. Jana Křtitele

V – kostel sv. Václava

KnP - kaple na proboštství

Po 13.2.	KnP	Za ř členy rodiny Špirkovy a Maiwaldovy	Po 20.2.	KnP	Za ř Jaroslava Galeho
Út 14.2.	K	Za ř Jiřinu Obenrauchovou, manžela, syna a oboje rodiče a Jiřinu Machovou, manžela, sourozence a rodiče	Út 21.2.	K	Poděkování a prosba o dar světla víry, Božího požehnání a ochrany pro manžela Stanislava
St 15. 2.	P	Za živé děti a jejich rodiny	St 22.2.	P	Za ř Aloise a Pavla Markovy a duše v očistci
Čt 16.2.	K	Za ř Marii Varousovou a za ř sourozence, rodiče, prarodiče, přátele a duše v očistci	Čt 23.2.	K	Za ř z rodiny Kolářů, Plaňanských, Tejčků a duše v očistci
Pá 17.2.	P	Za ř sestry Marii, Janu, Jitku a duše v očistci	Pá 24.2.	P	Za obrácení a dar víry
So 18.2.	P	Za ř Ivu Dohnalovou a ř Ladislava Dohnala	So 25.2.	P	Na poděkování a za dar zdraví
Ne 19.2.	P K	Ráno: Za farnost Večer: Na poděkování za uzdravení	Ne 26.2.	P K	Ráno: Za farnost Večer: Za ř Jana Bednáře, rodiče, sourozence a ř Annu Brindlerovou a celou rodinu.
7. neděle v mezidobí			8. neděle v mezidobí		

Po 27.2.	KnP	Za ř členy rodiny Kořínkovy a Galovy	Po 6.3.	KnP	Za ř sourozence Schruzovy, jejich rodiče a prarodiče
Út 28.2.	K	Za Josefa Bednáře, Alenu Florianovou, jejich rodiče a prarodiče	Út 7.3.	K	Za rodinu Bartákovu a Malínkovu
St 1.3.	P	Za ř rodiče Markovy a duše v očistci	St 8.3.	P	Za rodinu Hanzalovu
Popeleční středa			Čt 9.3.	K	Za ř Bohumíra Čecha, bratra Pavla, jeho manželku a rodiče z obou stran
Čt 2.3.	K		Pá 10.3.	P	Za ř Marii a Františka Šidlíkovy, jejich rodiče a syna Františka
Pá 3.3.	P	Za ř rodiče Řepovy a jejich sourozence	So 11.3.	P	
So 4.3.	P		Ne 12.3.	P K	Ráno: Za farnost Večer:
Ne 5.3.	P K	Ráno: Za farnost Večer: Za ř rodiče Varousovy a za ř děti, sourozence, rodinu Vránkovu a Veselých	2. neděle postní		
1. neděle postní					

Další číslo farního zpravodaje vyjde v neděli 12. března 2017

Vydává Proboštství v J. Hradci, Kostelní 74/I. Zde se také přijímají Vaše příspěvky do farního zpravodaje. www.probststvi-jh.cz
Telefony a kontakty: P. Ivo Prokop: 728 995 603, mail: prokop.ivo@dicb.cz, P. Jozef Gumenický: 775 124 857, j. Tomasz Zbucki: 721 850 039.

Úžas nad tím, co Bůh koná: «Veliké věci mi učinil ten, který je mocný...» (Lk 1,49)

Drazí bratři a sestry,

dne 11. února budeme slavit v celé církvi a zvláště v Lurdech 25. Světový den nemocných na téma: *Úžas nad tím, co Bůh koná: «Veliké věci mi učinil ten, který je mocný...» (Lk 1,49)*. Tento den, ustanovený mým předchůdcem svatým Janem Pavlem II. v roce 1992 a poprvé slavený 11. února 1993 právě v Lurdech, poskytuje příležitost, abychom věnovali zvláštní pozornost nemocným anebo všeobecněji lidem trpícím. A zároveň vyzývá ty, kdo se pro ně obětují, počínaje rodinnými příslušníky až po zdravotnické pracovníky i dobrovolníky, aby vzdávali díky za povolání obdržené od Pána doprovázet nemocné bratry. Toto výročí rovněž obnovuje v církvi duchovní energii ke stále lepšímu vykonávání oné základní součásti jejího poslání, jež zahrnuje službu těm posledním, nemocným, trpícím, lidem vyloučeným a postaveným na okraj (srov. Jan Pavel II., motu proprio *Dolentium hominum*, 11. února 1985,1). Chvilé modliteb, slavení Eucharistie, pomazání nemocných, sdílení s nemocnými a prohloubení bioetických a teologicko-pastoračních témat, o nichž se bude během těchto dní v Lurdech hovořit, zajisté poskytnou nový a důležitý příspěvek pro takovou službu.

Již nyní duchovně zaujímám místo u jeskyně Massabielle vedle obrazu Neposkvrněné Panny, na níž *ten, který je mocný, učinil velké věci* pro spásu lidstva. Přeji si vyjádřit svou duchovní blízkost Vám všem, bratři a sestry, kteří prožíváte utrpení, i vašim rodinám; stejně tak vyslovuji své ocenění všem těm, kdo v různých rolích a ve všech zdravotních zařízeních rozestých po celém světě odborně, zodpovědně a oddaně pracují pro vaši úlevu, pečují o vás a o vaši každodenní pohodu. Toužím povzbudit všechny nemocné, trpící, lékaře, ošetřovatele, rodinné příslušníky i dobrovolníky k tomu, aby v Panně Marii, *Uzdravení nemocných*, kontemplovali Boží něhu ke každé lidské bytosti a vzor odevzdanosti do Boží vůle; a aby ve víře, živěné Slovem a svátostmi, vždy nacházeli sílu milovat Boha a bratry i při prožívání nemoci.

Stejně jako svatá Bernadetta jsme před Mariiným zrakem. Pokorná dívka z Lurd vypravuje, že Panna, již nazývá „Krásná Paní“, na ni hleděla tak, jako se hledí na člověka. Tato prostá slova popisují plnost vztahu. Bernadetta, chudá, negramotná a nemocná, cítí, že Maria na ni hledí jako na člověka. Krásná Paní s ní hovoří s velkou úctou, bez blahosklonnosti. To nám připomíná, že každý nemocný je a stále zůstává lidskou bytostí a tak je třeba s ním jednat. Nemocní a lidé postižení, třebas i závažně, mají svou nezcizitelnou důstojnost a své poslání v životě a nikdy se nestávají pouhými objekty; i když se někdy mohou jevit pouze jako pasivní, ve skutečnosti tomu tak nikdy není.

Po svém pobytu u jeskyně Bernadetta díky modlitbě proměňuje svou křehkost v podporu ostatních a díky lásce se stává schopnou obohacovat své bližní a především dává svůj život za spásu lidstva. Prosba Krásné Paní, aby se Bernadetta modlila za hříšníky, nám připomíná, že nemocní a trpící v sobě nenosí jen přání uzdravit se, ale také chtějí křesťansky prožívat svůj život, a docházejí až k tomu, že ho darují jako autentičtí Kristovi učedníci misionáři. Maria dává Bernadettě povolání, aby sloužila nemocným, a zve ji, aby se stala Sestrou lásky, což je povolání, jež ona naplňuje v tak velké míře, že se stává vzorem, na který může být odkázán každý zdravotnický pracovník. Prosme tedy Neposkvrněné Početí o milost, abychom stále dokázali nacházet vztah k nemocnému jako k člověku, který zajisté potřebuje pomoc, někdy i v těch nejzákladnějších věcech, ale nese v sobě dar, jenž má být sdílen s druhými.

Pohled Panny Marie, *Potěšení zarmoucených*, osvěcuje tvář církve v jejím každodenním nasazení pro potřebné a trpící. Cenné plody této církevní starostlivosti o svět utrpení a nemoci jsou důvodem díky Pánu Ježíši, který se s námi solidarizoval svou poslušností Otcově vůli až po smrt na kříži, aby lidstvo bylo spaseno. Solidarita Krista, Božího Syna narozeného z Panny Marie, je výrazem milosrdné Boží všemohoucnosti, jež se projevuje v našem životě – především je-li křehký, zraněný, pokořený, vyloučený a trpící – a rozlévá v něm sílu naděje, která nám umožňuje povstat a podporuje nás.

Takové bohatství lidskosti a víry nesmí vyjít nazmar, ale spíše nám má pomáhat vyrovnávat se s našimi lidskými slabostmi a zároveň s výzvami přítomnými ve zdravotnickém a technologickém prostředí. U příležitosti Světového dne nemocných můžeme nacházet nový rozmach k tomu, abychom přispívali k šíření kultury respektující život, zdraví a životní prostředí, a nový impulz, abychom bojovali za úctu k integritě a důstojnosti lidí také díky poctivému přístupu k bioetickým otázkám, k ochraně slabších a k péči o životní prostředí.

U příležitosti 25. Světového dne nemocných obnovuji svou blízkost v modlitbě a povzbuzuji lékaře, ošetřovatele, dobrovolníky i všechny zasvěcené muže a ženy angažované ve službě lidem nemocným a znevýhodněným; církevní i občanské instituce pracující v tomto prostředí; i rodiny, které se s láskou starají o své nemocné příbuzné. Všem přeji, aby stále byli radostným znamením Boží přítomnosti a lásky napodobováním zářivého svědectví tolika Božích přátel a přítelkyň, mezi nimiž připomínám svatého Jana z Boha a svatého Kamila de Lellis, patrony nemocnic a zdravotnických pracovníků, a svatou Matku Terezu z Kalkaty, misionářku Boží něhy.

Bratři a sestry, vy všichni, nemocní, zdravotní pracovníci a dobrovolníci, pozvedněme společně svou modlitbu k Panně Marii, aby její mateřská přimluva podporovala a doprovázela naši víru a od Krista, jejího Syna, aby nám získávala naději na cestě uzdravení a zdraví, pocit bratrství a zodpovědnosti, nasazení pro integrální lidský rozvoj a radostnou vděčnost pokaždé, když jsme užasli nad její vděčností a jejím milosrdenstvím.

Ó, Maria, naše Matko, která každého z nás v Kristu přijímáš jako svého syna, pomáhej důvěryplnému očekávání našeho srdce, podporuj nás v našich nemocech a utrpeních, ved' nás ke Kristu, svému Synu a našemu bratru, a pomáhej nám odevzdávat se Otcí, který koná velké věci. Všechny vás ujišťuji svou trvalou vzpomínkou v modlitbě a ze srdce vám uděluji apoštolské požehnání.

Vatikán, 8. prosince 2016, slavnost Neposkvrněného Početí

FRANTIŠEK

Památka blahoslaveného Bedřicha Bachsteina a druhů, která v liturgickém kalendáři přináší na 15. února, patří k relativně mladým „položkám“ liturgického kalendáře. Její obsah však rozeznává struny historie čtyři století zpět. Dramatické události samého počátku druhého desetiletí 17. století nezůstaly zapomenuty a s vírou byly předávány z generace na generaci. Před pěti lety Svätý otec dlouhé období čekání ukončil a jako hlava Církve potvrdil mučednictví pražských františkánů. Požádali jsme v této souvislosti o rozhovor kněze a historika P. Petra Regaláta Beneše, Th.D., OFM.

K vyvraždění bratří františkánů v konventu Panny Marie Sněžné (PMS) došlo za tzv. vpádu Pasovských. Co to vlastně znamená?

Pozadím celé události byl mocenský boj o trůn mezi císařem Rudolfem II. a jeho bratrem Matyášem (naznačený ve známém, i když v mnoha konkrétnostech fiktivním filmu *Císařův pekař a pekařův císař*). Prostředím vyvrcholení střetu byla tehdy většinou protestantská Praha, v níž se projevovalo napětí spojené s probouzením katolické strany v protireformačních snahách. S císařovým tichým svolením vstoupilo do Čech „katolické“ vojsko, které se předtím shromáždilo za jiným účelem v Pasově, aby ale nyní přitáhlo k Praze a pomohlo vrátit Rudolfovi II. pozici ztracenou v minulých letech. O složitosti celé věci vypovídá např. to, že tomuto „katolickému“ vojsku nedělalo problémy vyplnit cestou zbraslavský klášter. Většinou protestantská Praha se mezitím připravila na obranu, navíc sem přicházelo mnoho lidí z okolí, kteří zde hledali ochranu. Celá situace byla vypjatá.

Co bylo příčinou rozlícení davu, který vtrhl do kláštera?

Na masopustní úterý 15. února Pasovští hned na první pokus rychle pronikli na Malou Stranu a začal pouliční boj na levém břehu Vltavy. Na pravý břeh přes Vltavu po Karlově mostě pronikla jen malá skupina jezdců, kteří se po uzavření brány ocitli sami v pasti a na zoufalém úprku hledali útočiště v katolických místech. To byla zřejmě poslední kapka, která naplnila pohár napětí, a došlo k explozi násilí na autoritami téměř nekontrolovaném pravém břehu. Lidé začali plenit nechráněné kláštery na Novém a Starém Městě a v některých vyvraždovat řeholníky. Nejhuře dopadl klášter s největší nechráněnou komunitou, františkánský u PMS (celkem tam sídlilo 17 bratří, dva byli na cestách, jeden utekl). Zbývá komunita byla vyvražděna, klášter vyplněn. Útočníci si velmi dali záležet na tom, aby po sobě nenechali ani živáčka. Nejspíš přitom našli a zabili i pět chudých chlapců, kteří zřejmě měli při klášteře jakési útočiště, neboť v hrobě mučedníků se našly jejich lebky, ale o nich nevíme nic víc, než že byli pochováni od začátku s bratry.

Mezi mučedníky je na prvním místě jmenován vikář kláštera Bedřich Bachstein. Co všechno je o něm známo? A dochovaly se do dnešních dnů podrobnější informace o ostatních bratrech -spolumučednících?

Je skvělé, že o bratru Bedřichovi víme aspoň něco málo. Vždy byl považován za prvního ze skupiny, neboť belgický kvardián (představený kláštera) Jiljí Smoudt byl v ty dny na cestě z Vídně a Bedřich byl jeho vikářem. Byl Čech nebo Němec. Narodil se blízko Jindřichova Hradce v obci Horní Pěna. Lze předpokládat, že v době svého mládí Bedřich Bachstein vídal bratry františkány v blízkém Jindřichově Hradci a rád si natolik oblíbil, že do něho později vstoupil. Pokud jde o události z 15. února, aspoň malý úryvek z pramenů o události: „*Ctihodný představený kláštera, když byl zpraven o tomto zločinném spiknutí, své milované bratry a otce vřele povzbuzoval k dosažení palmy mučednictví. A tak se jednotlivci objímali a vzájemně skrápěli slzami, kajícně se sobě vyznávali a slibovali si odměnu věčného života*“ (Marianus de Orscelar, 1625). Jinak obecně těch informací o jednotlivých bratrech většinou moc není, ale o některých nějaké střípky dokumentů máme. Ostatně mohli byste si od nás půjčit závěsné panely s výstavou z roku 2012, která jednotlivé bratry dobře přibližuje. Je to nenáročná na převoz i na instalaci. Jinak se ale třeba ještě něco v budoucnu najde, třeba čerstvě teď v Itálii ve starožitnostech náhodou našli ostatek bl. Gaspara Daveria, jednoho z mučedníků.

Když Svätý otec Benedikt XVI. v Římě 10. května 2012 podepsal dekret o mučednictví čtrnácti františkánů Bedřicha Bachsteina a druhů, bratří od PMS v Praze, vyvrcholilo tím mnohasetleté zkoumání a úsilí. Jak moc křivolaká byla cesta od 15. února 1611 k slavnostnímu papežovu podpisu v květnu 2012? Mohl byste, prosím, shrnout klíčové momenty této historie?

Cesta to byla opravdu dlouhá a složitá. O otevření procesu blahořečení se bezpochyby bratři a autority snažili už v roce 1624, z něhož pochází také důležitá tištěná publikace *Illustré Martyrium* od františkána Jeronýma Strassera. Ale proces byl nakonec zahájen až dlouho po skončení Třicetileté války, v roce 1677 za provinciála Bernarda Sanniga. Zřejmě kvůli nedostatku financí byl proces brzy přerušen a toto opětovné zahajování a přerušování ho provázelo po staletí až do naší doby. Zvláštní jsou Boží cesty.

Přepadení kostela a kláštera PMS se odehrálo na masopustní úterý 15. února 1611 a ostatky čtrnácti františkánů byly uloženy v boční kapli kostela pod oltářem sv. Petra z Alkantary. Vicepostulátorem ve věci beatifikace byl ve své době Váš spolubratr, který nesl jméno téhož světce – P. Petr Alkantara František Houška. Hodí se připomenout, že byl Pánem života z tohoto světa povolán z kněžského domova ve Staré Boleslavi, kde dovršil svou pozemskou pout' právě před rokem, na Popeleční středu 10. února 2016. Jistě se na procesu beatifikace podílel nemalou měrou. Jak na tohoto spolubratra vzpomínáte?

P. Petr Alkantara Houška má zásadní podíl na blahořečení pražských mučedníků, i když na závěru bezprostředních příprav se již nepodílel. To on se na počátku 90. let zasadil o obnovu za války zastavené diecézní fáze procesu blahořečení. Nejprve musel přesvědčit vedení provincie, které mělo tehdy jiné starosti, a pak se jako vicepostulátor po léta snažil různými způsoby

oživovat památku umučených bratří v povědomí veřejnosti. Nebylo to jednoduché, protože tehdy ani my jako mladí studenti františkáni jsme z toho nebyli nadšeni, obávali jsme se, zvláště po svatořečení Jana Sarkandra, že by to mohl být další podobný ekumenický problém. Naštěstí se díky tomu na toto téma více ekumenicky komunikovalo, v závěru především na setkáních hlavních představitelů církve v Praze.

Veřejné vyhlášení čtrnácti pražských mučedníků za blahoslavené proběhlo při slavnostní mši sv. v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha 13. října 2012 a bylo vůbec první beatifikací uskutečněnou v Praze. Tato významná událost se stala inspirací pro odbornou činnost (mám na mysli například konferenci XIV pražských mučedníků a závěr vlády Rudolfa II. /24. – 25. září 2012/, ale třeba i některé diplomové práce ještě novější) a jistě hojně i pro věřící, kteří navštěvují mučedniště a místo uložení ostatků pražských mučedníků a zde se modlí. Je možné již nyní – v pátém roce po blahořečení – vidět plody beatifikace a její význam pro společnost a církev?

Některé plody vidět jsou. Jedním je širší povědomost mezi lidmi. Kostel PMS navštěvuje podle mě více lidí než dřív, i průvodci častých turistických výprav ze všech možných států už přece jen o této problematice něco vědí, dříve o tom skoro nikdo nepovídal. A máte pravdu, lidé se rádi chodí modlit ke hrobu mučedníků v kapli sv. Michala, máme tam teď otevřeno celý den. Do schránky mohou vkládat lístečky se svými úmysly, které pak vždy přednášíme při malé liturgii většinou 15. dne v měsíci. Bývá jich hodně, lidé sem přinášejí své starosti, často velká utrpení a prosí o přímluvu. Zdá se, že některé i složité prosby byly vyslyšeny. „Specialitou“ našich mučedníků je pak zřejmě vyprošování početí tam, kde to nešlo, a ochrana porodů. Za svého života totiž bratři pár let před vyražděním vyprosili mužského potomka Zdeňku Vojtěchu Popelovi z Lobkovic, jinak by tato větev rodu nepokračovala. Prímým potomkem je nynější biskup Lobkovic, takže i on je vděčný za Pražské mučedníky.

Dovolím si v závěru otázku poněkud osobnější. Co Vám přinesla beatifikace pražských mučedníků do života? Jak Vás toto „téma“ obohatilo?

Jak jsem naznačil výše, patřil jsem jako mladý student františkán spíše k odpůrcům obnovy procesu blahořečení. Až osobní zkušenost mě vedla ke změně postoje. Za mých studií v Římě jsem prožíval těžké období a jednu dobu jsem uvažoval, že to studium vzdám, i když mi na něm velmi záleželo. Začal jsem tedy často prosit o přímluvu naše mučedníky, a vše dospělo ke zdárnému konci. Od té doby jsem cítil velkou vděčnost a jakési poslání přispět k blahořečení. Od roku 2004, kdy chvíli vypadalo, že je blahořečení na spadnutí, jsem tomu po léta věnoval nemalou část energie, jejímž prvním plodem byla naše velká výstava *Historia Franciscana* v ambitu kláštera PMS v Praze. Proces se ale zasekl, a tak se cesta protáhla na osm let. V den blahořečení jsem u katedrály brečel, s pohnutím jsem si uvědomil ta léta práce, nadějí i zklamání a protivenství. Případl jsem si v tu chvíli bohatší než nějaký císař. Nedá se to popsat.

Během doby jsem často provázel různé skupiny na půdu našeho kostela, kde bylo část bratří zabito, bylo více než 100x, možná 200x. Díky těmto výpravám do spíš temného prostředí půdy jsem si prožíval ten příběh a pomohlo mi to zbavit se části svého nemalého, iracionálního strachu ze smrti. Dnes si díky tomu uvědomuji, že k mému františkánskému povolání patří výrazná možnost násilné smrti, ale to je prostě součástí naší identity. Dřív to bylo pro mě nepochopitelné.

A poprosím i o myšlenku směrem ke čtenářům tohoto listu: čím může být blahořečení pražských františkánských mučedníků aktuální – jakým znamením doby v naší současnosti?

O aktuálnosti bych mohl napsat samostatný článek ☺. Zmínil bych aspoň dvě věci. První je urgentní otázka mučednictví v dnešní době. Jeden egyptský jezuita nedávno referoval o tom, že pronásledování křesťanů má dnes asi bezprecedentní kvantitu. Že statisticky vychází každých pět minut na světě smrt křesťana pro jeho víru. Měli bychom více sdílet tuto problematiku s trpícími částmi Kristova těla na všech kontinentech. A je tu také jiný aktuální obraz „mučednictví“, vycházející z islámského světa. Jak rozdílné je to pojetí od XIV pražských mučedníků! Ti žádné násilí nevyhledávali, zůstali prostě v místě, kde jim hrozila skoro jistá smrt. Byli to obyčejní bratři, kteří vydali neobyčejné svědectví krví, a to navíc jako celá komunita. Potvrzují se prorocká slova Davida Turola, který před pár desítkami let psal, že přijde doba, kdy hlavní otázkou nebude, jestli Bůh je nebo není, ale otázka jaký Bůh. A pozoruhodné mimochodem je, že skupina 21 koptských mučedníků zabitých předloni v Libyi na břehu moře přímo před kamerami a poté koptskou církví svatořečených, slaví svůj svátek ve stejný den jako naši bratři, 15. února (toho dne bylo světu zveřejněno video s jejich smrtí).

S tím souvisí ten druhý aktuální bod, identita křesťana. Lidé v dnešní době začínají ztrácet půdu pod nohama, mnohé věci a pravdy, které platily po staletí, dnes jaksi neplatí, jsou převrácené naruby, „přeformulované“, především ve jménu falešného humanismu, asi největší modly této doby. Zvláště mladí lidé už jsou často dost zasaženi a neuvědomují si, že se posouvají někam jinam. K tomuto hodnotovému a pojmovému guláši bohužel přispívá i řada křesťanů, v první řadě - v některých věcech - naše katolická média. Ale lidé potřebují a hledají hluboce pravdivou identitu. K tomu je někdy zapotřebí až mučednická odvaha.

Rozhovor vedl Petr Bajer

Převzato ze Svatováclavského zpravodaje farnosti Stará Boleslav se svolením autora